1870. II. évfolyam. 213. szám. Kedd, november 1.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivataloknál.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A jelen képe.

∴). Francziaországnak lidércznyomása nemhogy szünt volna, de hovátovább elviselhetlenné válik.

Nem elég e nemzeti csapás, melyet mint brüsseli táviratok emlitik, ujabb ármány idézett elé, s melynek főintézői: Eugenia ex-császárné, Bazaine, Boyer tábornokok, Bismarck, Vilmos király stb. voltak, de a franczia nemzet kebelében is pártviszály férge kezd rágódni, ha igaz a m. hó 29-éről kelt brüsseli ama sürgöny, mely szerint Toursban Thiers, Gréve, Vilson és Le Févre vezénylete alatt orleanista párt alakul.

Már magában e körülmény veszélylyel fenyegeti a köztársaságnak megerősödhetését, eltekintve attól, hogy jelenben majdnem egy milliónyi német harczos fészkelte be magát Francziaországba, tüzzelvassal kegyetlenül pusztitva mindenütt, hol csak elvonul.

De azért ki tudja, meddig dul még a háboru a franczia földön, mig a béke helyre állhat.

Talán az átalános elkeseredés még folytathatja egy ideig a kétségbeesés harczát, kivált ha a köztársasági pártnak sikerülend Deucalionkint a kőből harczosokat varázsolni elé, kik a szabadságnak utósó szent harczát megkiséreljék az embertelen zsarnokság ellenében.

Ha valaha most már nagyon várható, hogy az európai semleges hatalmak összes diplomatiája a legnagyobb erélyt törekszik kifejteni a háboru megakadályoztatásában, nehogy az ezentul netalán még vivandó egyenetlen harczok, egész nemzetnek kihalását vonják magok után, minek következményét Európa is sulyosan érezhetné.

Európa valamennyi hatalmasságának egyiránt érdekében áll megakadályozni, hogy ez agg világrész közepén oly katonai önkényi hatalom fészkelje be magát rákfenekint, mely valamennyi hatalmasság területi integritását s állami tekintélyét veszélyezteti.

A porosz hatalomra — az európai béke biztositása érdekében most kell nyomást gyakorolni, mig győzelemittasan oda nem hagyja a franczia földet, mert majdan késő lesz s a habozás keserüen megboszulandja magát.

Ha a vad egyszer a vért megizleli, továbbra is szomjazza azt. A porosz had már sokkal inkább megizelitette azt, hogysem ujra vágya ne támadjon másfelé intézni a véres drámát, amint idő és körülmények kijelölendik.

Katonai hatalom csak ujabb és ujabb hóditások által tarthatja fön magát. A zollerni dynastia, kedvező harczi esélyei foly tán, sokkal inkább elbizza magát, hogysem fegyvereit sokáig pihentesse.

Mi következik ebből?

Európa belátja, hogy a porosz katonai hatalomtól egy nyugodt percze sem lehet s előbb-utóbb egy átalános véd- és daczszövetség jövend létre, mely a hydra fejét megtörni igyekszik.

Ekkor ujra egy iszonyatos nagy háborura lehet számitani, egy nagy óriási harczra, s ugyanaz a tragődia ismétlődhetik a német földön még iszonyubb mérvben, mint az a jelen hadjáratban Francziaországon.

E nagy irtóháborut meg kell előzni az európai polgárisultság érdekében, még pedig addig, mig Oroszország az ő vasutait mindenfelé ki nem épiti. Addig kénytelenkelletlen az európai áramlattal kell a pétervári kabinetnek tartania; azontul: bizonynyal megkisérli, hogy Európában egy másik katonai hatalom alapittassék. Akkor lesz csak értelme egy porosz-orosz véd- és daczszövetségnek, mi alkalmasint létre is jő, ha Európa időt enged arra. Azontul késő lesz a nagy árnak gátat vetni, mely mindent elnyeléssel fenyegetend, mig egy átalános népháboru az egyensulyt vissza nem állitja tengernyi vér áldozata mellett.

— **A főispánok** — az „Ellenőr" szerint: — a kormány által felszólittattak nyilatkozatra az iránt, hogy állomásaikon kivánnak-e megmaradni az ujonan szervezendő törvényhatóságokban?

— **Bécs**, okt. 30. Az utóbbi időkben miniszterválságról keringő hireket jól értesült körökben korainak mondják. A birodalmi gyülés egybeüléséig minden személy-combinatiók önkényesek, valószinü a cabinetnek Potocki által való ujjáalakitása.

Való az, hogy Hessen Darmstadt bécsi követségét megszünteti. Gagern Henrik, az itteni hesseni követ a birodalmi kanczellárnak jelenté, hogy Hessennek az északnémet szövetségbe lépése már el van határozva, a mi életbe is fog lépni a szerződésnek a hesseni kamarák és észak-német birodalmi gyülés által való megerősitése után. Az osztrák-magyar követség Darmstadtban természetesen hasonlóan meg fog szüntettetni. Az oszträk-magyar követség Rómában továbh is fel fog tartatni; a többi kabinet magatartása lesz erre határozó befolyással.

— **Bécs**, okt. 30. Nem igaz az, hogy Bray Versaillesba menetele előtt megkérdezte volna, Bécsben hogy gondolkoznak „a" prágai béke 4-ik pontja iránt és hogy e tekintetben megnyugtató választ kapott volna.

— **Brüssel**, okt. 29. Az „Ind. belge" ugy hallja, hogy Savoyában is mutatkoznak üzelmek a császári kormány javára. Ugyanis kisérletek tétettek a honvédelem megnehezitésére, a mennyiben az ujonczokat és mozgó őröket meggátolták a zászló alá állásban.

— **Bukarest**, okt. 29. Károly fejedelem tegnap érkezett vissza, megelégedetten, a vasutak megszemlélésére tett utjából.

— **Athene**, okt. 27. A földrengés, mely Amphissa és Phtiotis tartományokban nagy rombolásokat okozott, borzasztó mérvben ismétlődött. A kormány a keresztyén könyörületességhez intézé felhivását.

— **Bécs**, okt. 31. A szent-pétervári szláv segélyegylet ezer számra menő orosz könyveket küldött Galicziába, a dél-szláv országok részére, — Meranban csütörtökre demonstratiót és processiót terveznek a pápa javára, mely Trattansdorfba menne a császárné kastélyához.

— **A nagy honvédségi előléptetésről** irja a P. N. hogy az arról szárnyaló hirek azt engedik következtetni, hogy az némi resensussal fog fogadtatni. Tudva van ugyanis, hogy az előléptetésre a közös hadseregbeli módszer fogadtatott el a honvédségnél is, mely csak a szolgálati időn alapszik, s miután a közös hadseregből átlépett tiszteknek előbbi szolgálati idejük beszámittatik, a 48—49-diki honvédeknek pedig nem e körülmény viszás eredményekre ad okot. De ezt nem is tekintve, a csak egyedül a szolgálati időn alapuló előléptetés megzsibbasztja a fiatalabb tehetségek érvényesülését, lekötve tart sok derék ifju erőt, s mindenesetre oly viszonyokat hoz létre, melyek a honvédség tisztikarának fejlődésére nem lehetnek kedvező hatással. Ugy tudja a P. N. hogy a honvédség tisztikarának fejlődésére nem lehetnek kedvező hatással. Ugy tudja a P. N. hogy a honvédelmi miniszter még nem rég maga is osztá e felfogást, és sajnálja, hogy attól eltért. A honvédség érdekében kivánnunk kell, hogy e viszás módszer ne gyökeresedjék meg, s alkalmaztassék oly rendszer, mely a szolgálati idő leszámitása mellett a tehetség és érdemnek is megadja a maga osztál részét. — Egészen osztjuk laptársunk e nézetét.

— **Kopenhága**, okt. 29. A svéd király és királyné ma délben ide érkeztek. A koronaherczeg fia hétfőn kereszteltetik meg.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, nov. 1.

=) Hogy minő benyomást tett Metz kapitulatiójának hivatalos tudatása Toursban és Párisban, arról eddig még mindig nem érkeztek hireink.

Annyi bizonyos, hogy ezen benyomásnak rettenetesnek kell lenni. — A constituanteba való választások előkészületeiről sem hallatszik semmi. Az ideiglenes kormány, legalább annak Gambetta által képviselt fractiója, még mindig ellenzi a mérsékelt politikai pártok azon összes óhaját, hogy az alkotmányzó gyülés mielőbb összehivassék. Grevy, ki a választások elhalasztása ellen agitáló párt főképviselője, most legközelebb bocsátott ki egy hatalmas tiltakozást a kormány ellen, melyben azon szemrehányást teszi annak, hogy azon igéretéhez, mely szerint Francziaországot saját sorsának urává fogja tenni, hütlen lett. Azonban Gambetta és pártja, rendithetlenül megmaradnak a köztársasági non possumus mellett.

= Különböző jelek, s első helyen ezek közt a „Berl. Corr." azon hire, hogy Napoleon Wilhelmshöhét Elbával cseréli fel, oda mutatnak, hogy Vilmos király szabaddá akarja tenni császári foglyát. Ezen lépést a berlini hivatalos lapok azzal motiválják, hogy a dolgok jelenlegi állásában a császár igen jelentéktelen személylyé lett Francziaországban. A porosz lapoknak a kormány által sugalmazott levelezői Napoleon restauratióját ugy tüntetik fel, mint a mivel már egészen felhagytak, s azt jegyzik meg, hogy Bazaine hadseregének kapitulatiója egyenlő a napoleoni remények vég megsemmisülésével.

— A porosz hivatalos lapok oda nyilatkoznak, hogy ha a béke Metz kapitulatiója előtt köttetett volna meg, ekkor még porosz részről lehetett volna Metz birtokáról lemondani, azonban most erre csak gondolni is képtelenség.

A „Spener. Z." e gondolatot tovább füzve irja: „Hogy Metzet is megfogjuk tartani, a felett ezen hadjárat eseményei után csak is ostoba emberek kételkedhetnek. Egy oly erősséget, mely jövendő határfolyamunk felett uralg, s mely szomszéd ellenségünknek a legfontosabb támadási hadmiveleti alapul szolgált, csak nem engedhetünk vissza ellenségünk kezébe?

= Olasz lapok tudósitásai szerint a két egyenjogusitott parancsnoknak, mint Cambriel és Garibaldi egymás mellé állitása, már eddig is rosz következményeket vont maga után. Garibaldi okt. 21. Dolét és a Menostey falu melletti magaslatokat tartotta megszállva Menotti által. Az e napon történt szerencsétlen csaták után Cambriel szegitséget kért Garibalditól. Ez 22-én Doléból Besancon felé nyomult előre, de később ellenrendeletet kapott.

Ekközben 400 bádeni Menosteyben igen nagy zsarolást követett el, s most a garibaldisták Cambrielt vádolják, hogy ő az oka e szerencsétlenségnek, mert ha őket segitségül nem hivja, e zsákmányolás meg nem történik, s az is lehető, hogy a 400 bádenit lesből elfoghatták volna. Különben a garibaldisták igen nagy fegyverhiányt szenvednek, és sem Cambriel, sem az ideiglenes kormány nem igyekeznek ezen bajon segiteni. A mint legközelebb Garibaldi Cambrieltől Chassepot-fegyvereket kért, azon feleletet nyerte, hogy nincs neki a raktárban egyetlen sem, sőt még maguknak is alig van lőszerük. Igy aztán megérthető, hogy Werder tábornok miképen merészelhette ezen merész hadjáratot 40,000 emberrel a dél ellen. Azonban ideje, hogy segélyt kapjon, mert előttök Besançonban Cambriel, a balfelől a belforti helyőrség s jobb felől Garibaldi áll, s a visszavonulási vonal pedig a szabad lövészek által van veszélyeztetve.

Hamburg, okt. 29. A „Hamb. Börsenhalle" irja: E hó 21-kén kinyilatkoztatá Coffiniers tábornok Bazaine előtt, hogy hadseregének a várból nem adhat élelmiszereket. Bazaine erre megengedte embereinek a menekvést; azonban az igy menekülni kivánók visszautasittattak. Azon terv, hogy ki fognak rohanni, hogy igy tömegesen fogattathassanak el, — a várható vérontás miatt abban hagyatott.

21-kén este jelent meg először az első parlamentär a porosz főhadiszálláson. 24-én találkozott Changarnier tábornok Frigyes Károly herczeggel. 25-én a Freskati kastélyban Bazaine értekezett a német meghatalmazottal; ez azonban eredménytelen maradt. 26-án megtörtént a kapitulatió. — Az ostromló hadtestek nagyobb része Páris alá megy. Ugyanesak a „Hamb. B." megerősiti, hogy Dünkichenből egy jól ellátott franczia flotta indul ki.

Tours, okt. 29. A miniszteriumnak egy, Amiensből, e hó 28-ka estéjéről kelt távirata jelenti, az ama napon d. e. Formierenél történt ütközetről, hogy a poroszok a csapatok és a Norddepartementbeli nemzetőrök által erélyesen visszaverettek. Bouvresse petroleummal felgyujtatott. Az amiens-roueni vasut szabad. A francziák vesztesége nem sok.

Tours, okt. 29. Ma komoly ütközet volt Formierenél. Mintegy 2000 porosz a vasut közlekedést kisérlette meg elvágni. A csata a napnak nagy részen át tartott.

Berlin, okt. 29. A királyné táviratilag azon óhajtást fejezé ki, hogy Metzbe az ottani betegek érdekében gyorsan küldessenek egészségügyi vonatok. E tekintetben az intézkedések már tegnap megtétettek.

Brüssel, okt. 29. Az „Ind. belge" irja: Azon helyzetben vagyunk, hogy azon hirt, mintha okt. 25-kén Párisban ütközetek lettek volna, határozottan megczáfolhatjuk. Egy egyéntől, ki Párist 27-ke reggelen hagyá el léghajón, ugy halljuk, hogy nem csak a mondott vagy valamely más napon nem volt csata, hanem hogy a lakosság minden osztálya között teljes egyetértés uralkodik.

Kératry, mint a bretagnei sereg főparancsnoka, Bretagne 5 prefectjéhez a következő kiáltványt bocsátá ki:

Franczia köztársaság!

Bretagne mozgó, mozgósitott nemzetőrei és szabad lövészei! A honvédelmi kormány okt. 22. rendelete által engem életekre állitott. Én egészen nektek szentelem magamat

Mától fogva 10 nap alatt ti Bretagne bejárataiban összpontositva lesztek, hogy az ellenséggel szembe álljatok. Megkaptok mindent, mi a katonának szükséges, gyors puska, metzi hordó ágyut, tökéletesitett mitrailleuseket fogunk gondjaitokra bizni.

Testvéreink közül azok, kik Páris falait védelmezik, már bebizonyiták, hogy a breton vér nem fajult el, most rajtunk áll a sor, hogy nyomdokain haladjunk.

Ti tudjátok, hogy a szigoru fegyelem a leghatalmasabb fegyver a győzelem biztositására. — El vagyunk határozva azt szigoruan fenntartani.

Maradjanak hátra a gyenge szivüek, az igazi bretonok menjenek, bizonyitsák be egy barbár népnek, hogy mint szabad emberek kelnek fel. — Jelszavunk legyen: Isten és haza!

Gróf Kératry,
A bretagnei hadsereg főparancsnoka, osztálytábornok.

Berlin, okt. 30. Metz alól egy második porosz hadtest utban van Páris felé. Frigyes K. hg holnap követi e hadtestet. — Az összes német fejedelmek, a szász király kivételével, jelen leendnek a Párisba való bevonulásnál. Egy börzei távirat lázadásról tesz emlitést, mely Párisnak Faubourg nevü külvárosában történt volna. Ugyanott az élelemhiánynak jelei kezdenek mutatkozni.

A megpróbáltatások órái.

☛ Metznek eleste kétségkivül sulyos csapás az ifju köztársaságra — s megválik rövid idő mulva, hogy a második császárság alatt pygmaeusokká vált francziák, a véres csaták folyamában született ifju köztársaság büverdjéátszellemülve, óriásokká alaknlnak-e át, hogy daczolhassanak tovább is a hohenzollerni Python ellen?

Még két jelentékeny erődje van a francziáknak, hol a kétségbeesésnek élethalál harczát vivhatja. Az egyik: Páris, a másik: a lyoni tábor-erőd.

Vajon megkisérli-e a toursi illetőleg bordeauxi kormány a végsőig való küzdelmet, vagy föltétlenül békét kötend a franczia szabadság letipróival: azt még egyelőre sejteni sem lehet.

Az előzményeket még most tiszta világitásban nem láthatjuk; de megeshetik, hogy a wilhelmshöhei szörny fondorlatai is szerepeltek a kapituláczióban s hogy Metz védelmezője ép oly nyomoruságos eszközzé vált Napoleon kezében, mint egy Wimpffen a szedani kapitulacziónál, s talán összeköttetésben áll e cselekménynyel a Bourbaki-féle mysterium is.

Annyi elvitázhatlan, hogy a franczia nemzetre a megpróbáltatások nehéz, nyomasztó órái elkövetkeztek.

Most már nem az a kérdés, minő lesz az a béke, melyet a német dynastával a franczia kormány férfiai köthetnek, területátengedés föltétele mellett is, hanem az, vajon átalában bocsátkozik-e Bismark alkudozásba a Metznél nyert vivmány után az ideiglenes kormánynyal

---

TÁRCZA.

MUTATVÁNY

Balogh Zoltán

„ALPÁRI"

czimü verses regényéből.*)

I. könyv.

24.

Apáink egyszerüen éltek —
Külszin előttük mitsem ért,
Nem vált rut önzéssé az érdek,
Hevültek csak szép tettekért.
Az udvar nyitva, tárt karokkal
Fogadtak idegent, rokont,
Szórták a jót rá két marokkal —
Elöle csaknem elosont;

25.

Nem volt vasut, távirda-sodrony,
Nem bank, váltók, sem jogtudor:
Lovon repültek tüskön-bokron,
Mint a vihar, mely elsodor. . . . .
Barát barátot őrze hiven,
A szó szentsége mindig állt,
Nem bánták egymásét irigyen —
Társ, társra átkot nem kivánt.

26.

A lányok, hogyha férjhez mentek,
Anyjuk ruháját viselék,
Vastag selyméből még a gyermek
Takarója is kitelék.
A nők kezében izmos kulcsok,
A kamra mindennel tele,
Nem ád okot gyanura multjok,
Hogy félteni is kellene.

27.

Ha jött a zord tél: fontak, szőttek,
Vidám kandalló-tüz felett,
A férj, homályán az erdőknek
Lőtt szarvast, medvét, őzeket.
A külföldről mit sem tudának:
Világ határa a — haza!

*) Ajánljuk olvasóink figyelmébe e költői müvet, mely irodalmunkban rég érzett hézagot töltend be.

Szerk.

Minden család elég magának
S csak boldogságot szomjaza.

28.

A „diplomatiát," „mathesist"
Még hiréből sem ismerék,
Nem járta tarrock, ferbli és whist —
De volt lovagjáték elég.
Csak azt tudák a négy folyóról,
Hogy nem fölfelé folyik a,
S hogy védni a hont, vész ha tombol —
A legigazabb logika!

29.

Más képe van most a világnak —
Megváltozott a levegő:
Hüség helyett pompát kivánnak
A feleség, a szerető;
Büszkén fitogtatják a rangot,
Magasztalnak álérdemet,
Csak a hiuság hangját hallod,
Csak mámor, kéj az élvezet!

30.

Családi körnek nincs szentélye —
Kivétel már az ős erény!
Idilli életünknek vége:
Egy Don Juan minden legény.
Kiválik egy lángelme gyakran,
A nők közt jókat is tudok,
De százszor több még a tudatlan,
Vagy a kevély, a felfuvott.

31.

Hazudnak, mint a nyomtatott könyv,
Eladja sok, honát, hitét,
Kegyetlenek, mint lecsapott ölyv,
Mely a galambot tépi szét.
Csalók, gazemberek, zsiványok,
Meggazdagodnak kétesen, —
Haj, néha élni sem kivánok! . . . . .
De nem, — miért ily mérgesen?

32.

Hazudnak?... mily beszéd!... hogy is ne?
A szó kemény: fillentenek!
Zsiványok?... visszavontam ime:
Csak finom zsebmetszők ezek!
Kegyetlenek?... nem ám a karddal:
Csak ugy csipkednek egy kicsit!

Ne nézzetek hát rám haraggal,
Ha füzfa-sípom felsivit.

33.

Nyomorba dőlnek ős családok —
És árulást szül a nyomor,
És ujra fény boritja házok. . . .
De haj, sugára oly komor!
Hatalmukat miként veszitsék?
Mindent áldoznak ők ezért,
Kihal keblükből a szelidség
Dijt nyerve hitvány tettekért.

34.

Óh, hányszor látjuk ezt azoknál,
Kik igy beszélnek: mi, nagyok!
Sok jó erkölcsöt összerongál:
Magasba vágyás, telt marok;
Kik ott a dőzsölés zajába'
Hiszik, hogy értük a világ!
Élv, bölcs szavak, minden hiába,
Ha ily nemes szülött kihág!

35.

Kik azt hiszik, hogy nőd, leányod,
Kedvük teléseert virul,
S kaczagnak, bár te légy a bántott,
Ha arczod bosszutól kigyul;
Kik azt hiszik, hogy felfogásba'
A rang kiváltságot szerez. . . .
Ily ferde elvek ápolása
Polgári bün — és kétszeres!

36.

Igen, mert annyi nagy botlásnak
Lesz folyvást buzgó kutfeje:
Az alsóbbak ezeknél bábak —
Miket lökünk oda-ide.
A néptől szolgaságot kiván
S alázatos szót, a nagy ur,
Habár szivében — türni birván —
A fájdalomnak harcza dul! . . . . .

37.

A hont, a kormányruddal aztán
Vezetni kell, — s ki a vezér?
Ki czim és kincs fölé mutatván,
— Mint áruczikk legtöbbet ér!
Viharban elveszett nyom nélkül
Nem egy lelkes, vagyontalan,
Babért, ha nyert is végre ékül —
Lett árva, koldus, hontalan!

38.

A századok egymásra hullnak,
A népek változatlanok!
Magvát hordják vad háborukuak —
Szivök rabláncztoktól sajog;
Zsarnok fiaknak trónt emelnek
A zsoldosok, kémczimborák,
Hatalmas eszköz: pénz keresnek,
Hizelgés, vendéglés, borág.

39.

A Borgiák, a muszka czárok,
A Nerók, Antiochusok,
A szultánok, a persa khánok,
Kikről sok véres tényt tudok,
Richard, — nem mondom mindahárom
Henrik, Fülöp, gyülölt nevek,
Nem lettek volna e világon —
Ha szolgalelkek nincsenek

40.

Valóban olyan nyomorult hát
A nép s örökké türni kész?
Lát a bitón testvéri hullát
S ez benne bosszut nem idéz?
Egy farkas, vagy bármely vadállat
Nem türne örvöt a nyakán:
Csak a mi vérünk föl nem lázad
Ha lóvá tesznek is talán! . . . .

41.

Sötét e kép! . . . kiket leirtam
Avult eszméknek bajnoki!
Amott a más rész, küzdve nyiltan
Ezek bukását mondja ki.
A másik rész a haladásnak
Ragadja zászlóját tova,
Hogy e förtelmes siri árnyak,
Bünöknek légyen ostora!

42.

Dicső szabadság! lész-e hive
E nemzetnek már? Te valál,
Kiért az isten remekmíve —
A magyar bajnok sikra száll;
Kiért eltürtünk megalázást,
Keservet, hosszu bánatot:
Csakhogy bennünk a szent erőt lásd —
Egy „jaj"-t is senki nem adott.

43.

Kiért a vértanuk bitófán
Szenvedtek szörnyü kin-halált,
Vég perczeikben fölsohajtván:
„Nagy Isten, éltesd a hazát"! . . .
Hadd jöjjön el már az itélet
Csak egyszer csengjen még a vas —
És édesen halok meg érted:
Hivén, hogy végre itt maradsz!

44.

Hadd gyujtsa érted vágy a jobbat —
Hadd gyujtsa szivünket remény:
Ma veszthetünk — kitudja, holnap
Ki ül diadal-szekerén? . . .
Kitartás, ész, erő a fegyver,
— A gőg, az elnyomás helyett,
A jelszó minden álmost felver,
Mozgásba hoz minden kezet.

45.

„Egyenlőség testvériségben"
Ez most a kornak jelszava;
Munkálni kell a puszta terén
Hogy boldog légyen a haza!
Előre! kik hozzánk szegődtek:
Halljátok a kor szózatát?
Tiétek üdve a jövőnek —
Maradjon hátra a galád!

46.

Maradjanak, kik életükben
Csak kába élvek rabjai:
A kéjencz, végre elvénülten:
Mit használt? — nem mutatja ki.
Jött, elment, mint a rosz darabban
Sok hasztalan mellék személy,
S mű folyása meg nem zakkan,
Ha végig él, avvagy nem él. . . . .

47.

De a természetet megcsalni
Ugy, mint az embert, — nem lehet!
A pásztor ő, mi gyáva barmi
Omlunk, ha ránk szemet vetett:
„Lelked tiéd volt" — szól a mester —
„A test, mely porrá lész, enyém,
Lelked nem használt, most a testtel
A földet kövéritem én"! . . . .

addig, mig a zollernek valamely hübérese a franczia trónba be nem fészkeli magát.

Mert azt csak a vak nem láthatta eddig, hogy nem annyira területfoglalásért harczolt Vilmos Szedán eleste óta, mint inkább a franczia köztársaság letiprása végett.

A területekért való küzdelem csak álcza volt, saját és Európa népe — s a közvélemény ellenében.

De lesz-e oly vakmerő ember e föld kerekségén, ki a katatombák fölött emelendő franczia trónra föllépjen mostanában?

Mi alig hiszszük.

Napoleon teljesen lejátszta szerepét.

A bourbon-orleansok pedig eszélyesebbek semhogy megapadt családjukból vértanut dobjanak oda a porosz dynasztia kedveért, áldozatul. — s ha ilyesmi mégis megtörténnék, — csak a belháboru üszke gyuladna ki nemsokára Francziaországban, melynek első áldozata kétségkivül a nemzetre felerőszakolt uralkodó lenne.

Bármennyit szenvedett is azonban a franczia nemzet és a német nép: mi megvagyunk győződve, hogy az óriási áldozat, melyet mindkettőnek uralkodóik becsvágyáért, hiuságáért meg kellett hoznia, a közel jövőben már bőven kamatozik, mert e pusztitó harczok után lehetetlen, hogy Német- és Francziaországban a szabadság szép hajnala föl ne derüljön.

A háboru előtt sokan azt álliták, hogy a német nép még nincs eléggé megérve a szabadságra.

De nem kell feledni, hogy a jelen hadjárat tartama alatt sok oly eszme érlelődött meg Germánia földén is, mely az előtt vagy ismeretlen, vagy „ne nyulj hozzám“ virág volt.

A német nép hangulatából most már tisztán látható, hogy nem oly chauvini szempontból tekinti többé a franczia nemzetet, mint ezelőtt, s mindinkább sejteni kezdik, hogy a franczia szabadság kivivása Németország szabadságát is eredményezendi.

Ha a német nép nem fog az általa Vilmosnak kényszerüségből hozott áldozattal fölérő engedményt nyerni a lezajlott véres csaták után, az elégületlenség átkos magvát szórta el a dynasztia a német földön, mely okvetlenül buján fog kikelni, hogy elnyomja a zsarnokoskodó, önkényi hatalom gyomját.

A porosz kabinetnek jövőre egészen más politikát kell követnie, hogy a népnek eleget tehessen. Poroszországban sokkal nehezebb lesz ezután miliczhatalommal uralkodni, mint Európának bármely más államában, épen katonai intézmény folytán. Ott a katona egyszersmind polgár is — és polgári jogait követelni fogja, polgári jogainak megcsonkitását türni nem fogja.

Eddig Németország várhatta a francziáktól szabadságát, most az utóbbi időkben ugy látszik a körülmények változtattak a dolgon s valószinü, hogy Francziaország is a német nép fölszabadulásától várhatja üdvét, szabadságát. De kitudja, mikor fog még töle elmulni a keserü pohár? . . .

A kath. autonomia ügye.

— III. ülés, okt. 29. —

Elnök Simor, ki ellenőrzés nélkül számitván meg a beadott szavazatokat, jelenti, hogy alelnökké Sennyei Pál b. jegyzőkké Horánszky, Balogh S. s Polhák J. választattak meg, kik megköszönve a bizalmat, kérték a gyülés támogatását.

Simor a „szerencsés“ választás után a kifogásolt választások tárgyalására javasolja áttérni; mely tárgyban Cziráki az igazoló bizottság véleményét óhajtaná hallani; Apponyi szerint e fontos kérdésben lehetetlen rögtön határozni. A többség Czirákit pártolja.

Horváth Döme a házszabályok megvizsgálását öt-tagu küldöttségre szeretné bizni. Keglevich 9 tagot óhajtana. H. inditványa K. módositásával elfogadtatik. Megválasztattak a világi részről: Horváth Döme, Wenekheim L. Szilágyi V. Cziráki, Keglevich Béla, Balogh S. papi részről: Szabó J. Kanch, Simon V. Háznagyul Bossányi L. szólittatott föl, mire az ülés eloszlik.

— IV. ülés okt. 31. —

Elnök Simor János herczegprimás, jegyzők: Balogh Sándor, Horánszky Nándor, és Pollák János.

Az ülés ½10 órakor nyittatván meg, a mult ülés jegyzőkönyve hitelesittetik.

Szolcsányi Mihály a felső magyarországi oroszoknak, kik 1849-ben egyesültek a kath. egyházzal, autonomikus jogainak helyreállitására kérvényt nyujt be, mely Szilágyi Virgil inditványára későbben napirendre fog tüzetni.

Olvastatik az igazoló bizottság jelentése Somogyi L., Tavaszi L. és Ribáry F. nem igazolt képviselők ügyében. Az igazoló bizottság Somogyi L. képviselőt, ki 4062 szavazattal lőn megválasztva, igazolandónak véleményezi. Az ülés éljenzéssel fogadja, és igazoltnak tekinti. Tavaszi Endre helyett pedig a jelentés szerint Vidacs J. lenne jegyzőkönyvi kivonattal elnökileg meghivandó képviselői állásának betöltésére. A gyülés helyesléssel fogadja.

Ribáry F. választására nézve azt javasolja, hogy a gyülés kebléből egy tag küldessék ki az ügy megvizsgálására.

Ribáry kimutatja, hogy a választása ellen felhozott vádak alaptalanok. Izgatás nem volt,— mi onnan is kitetszik, mert 3700 szavazatból szóló 3400-at kapott. Nem izgatás — hanem mert a szavazók ismerték elveit, és azért meggyőződését, adtak neki ennyi szavazatot. A vizsgálatot nem tartja helyén.

Szilágyi Virgil, gr. Keglevics Béla és Cziráky J. a vizsgálat elrendelése mellett szólalnak fel. Huszár Ferencz kiküldetik a vizsgálat eszközlésére.

A házszabályok átvizsgálására kiküldött 9 tagu bizottság jelentése a bizottság elnöke gróf Cziráky János által átnyujtatván, kinyomatni és szerdára napi rendre kitüzetni határoztatik.

Jósika Lajos báró következő inditványt ad be:

„Küldessék ki egy 27 tagu bizottság a kath. autonomia szervezésére vonatkozó javaslat kidolgozására, melyet a bizottság, miután befejezte munkálatait, a herczegprimásnak fog átnyujtani. Inditványozó bővebben motiválja inditványát, különösen hangsulyozza, hogy a kiküldendő bizottmánynak semmi utasitás ne adassék, ez által kezei lennének megkötve és müködési köre megszoritva.

Utasitásul elég ennyi: tartsátok a czélt szemeitek előtt s karoljátok át mindazt, mi a kath. autonomiának szilárd alapokra fektetésére szolgál.

Az inditvány Keglevics Béla gr. felszólalása következtében csak a 9 tagu bizottság jelentésének tárgyalása vagyis az átdolgozott tanácskozási szabályok elfogadása után fog szerdán napirendre tüzetni.

Elnök az ülés folytatását szerdán délelőtti 9 órára tüzvén ki, a gyülés fél 11 órakor oszlik el.

Országgyülési tudósitás.

Pest, okt. 31.

Elnök Somssich. A miniszterek padjain: Andrássy, Bedekovich, Kerkapoly, Eötvös, Gorove, Szlávy, Horváth. A karzatok meglehetősen elfoglalvák. A főrendieké tele autonomiai tagokkal.

A jegyzőkönyv hitelesittetik.

Kállay Ákos és Kemény Mihály mint megválasztott képviselők bemutatják megbizó leveleiket. — Lindtner Gusztáv a szebeni kir. jogakadémia igazgatójául választatván, a képviselőségről lemond. Pest város az eperjes-tarnowi vasutvonalt pártolni kéri.

Kovách László több hevesmegyei község kérvényét nyujtja be, melyben egy biróságnak Gyöngyösre helyezését kérik; — Deák Ferencz a m. kir. miniszteri központi fogalmazók fizetés emelését; — Szögyény László Böhm Susánáét 1849-ben szolgáltatott katonabakkancsok áráért. — A középső a pénzügyi, a többi a kérvénybizottsághoz áttétetik.

Kerkápoly pénzügyér Táncsicsnak a kincstári jegyeken olvasható német szöveg iránt tett interpellatiójára azt válaszolja, hogy ama szövegben nem láthat ellenkezést az ország önállóságával, függetlenségével, miután a kincstári utalvány nem pénz, hanem kötvény, adós levél melyet azon a nyelven szokás szerkeszteni, a melyen a hitelező kivánja. A miniszter, ha lehet, a házában divó minden nyelven rányomatta volna a szöveget, de mivel ezt a takarékosság nem engedte, rányomatta legalább azt, a melyikről feltehető, hogy a hitelezők legnagyobb része érti.

Táncsics megnyugszik a válaszban.

Kerkápoly pénzügyér az 1870-diki zárszámadást egész teljességében előterjeszti. E zárszámadás a törvény értelmében a szemvevőszék revisiója alá kerül, s az által revideáltatva fog ismét a ház elé terjesztetni. Fölöslegesnek tartja annálfogva azt nagy részletességgel most ismertetni, csupán a főbb végeredményeket sorolja el röviden.

Az elsőbirósági székhelyek iránt tanácskozandó bizottmányba következők választattak tagokul: Andrássy Gyula, Bánó, Bethlen János gr., Csengery, Dániel Márt, Dietrich, Ghiczy Kálmán, Hoffmann, Hosszu, Ivácskovics, Késmárky, Klobusiczky, László Imre, Madocsányi, Mocsáry, Nyáry Pál, Paczolay, Papp Lajos, Perczel Béla, Stoll, Szakácsi, Tisza Kálmán, Tury, Urházy, Vächter.

Az előterjesztett számadásokat a ház ki fogja nyomatni és a ház tagjai közt szétosztatni.

A ház ezután napirendre tért. Első tárgya Simonyi Ernőnek a külügyre vonatkozó határozati javaslata. Simonyi Ernő hosszu indokolása után Andrássy miniszterelnök válaszolt. — Déli 12 órakor Tisza Kálmán kezdette a magyar hadseregre vonatkozó inditványát indokolni, indokolása lényegileg ide megy ki: a jelen körülmények közt mulhatatlanul szükséges, hogy nemzeti haderőnk legyen, mert a szellemi fegyverek is csak akkor érnek valamit, ha az anyagi erők is rendelkezésökre állanak; nincs biztositék aziránt, hogy tartós béke legyen; jöhet oly percz midőn a trónnak egyedüli támasza egy jól felszerelt magyar hadsereg leend; hadfiaink többnyire a hazán kivül vannak, igy az ágyuk, felszerelési eszközök is, s midőn hazánkat védeni kellene, itthon nem lesznek hadfiaink, védeszközeink! (Helyeslés); a mai katonai rendszer csak vereségre vezet; honvédségünk felszereletlen. A közjogi alap megváltoztatása nélkül is haza lehet hozni ezredeinket, állitani lehet fegyvergyárakat stb. — E javaslat 148 szóval 92 ellen elvettetett; távol volt 184 képviselő. — Azután Irányi javaslata is elvettetett.

Ujdonságok.

* **A város belsőségeinek** részletes fölmérése iránt a tanács felterjesztést tett a pénzügy ministeriumhoz, hogy a Debreczen határában már folyamatban levő katasteri fölmérésekkel megbizott állammérnökök által végeztesse el ezen munkálatot, kiknek sokkal könnyebb lesz és a városnak is kevesebb költségébe kerül igy végezni e fölmérést, mint ha erre egészen külön vétetnek föl mérnökök. A mennyiben az államnak is érdekében áll a városok belsőségeinek fölmérése, s a fentirott kérelem elintéztetésére nézve már előzetes eset is fordult elő: remélni lehet, a fölterjesztésben foglalt kérelemnek kedvezőleg leendő elintéztetését. —

* **Lelkes gyüjtő, s lelkes előfizetők.** A debreczeni szinházi nyugdijintézet javára kiadandó arczképcsarnok előfizetési felhivását Zöldi Miklós barátunk valami 8 nap előtt egy nyiregyházi jó ismerőse kezébe nyomja, „Gyüjts vagy hat előfizetőt pajtás,“ mondá Zöldi, mire az lőn a válasz, hogy „gyüjtök biz én hetet is.“ Az előfizetőgyüjtők e jeles gyöngye tegnap-e. beérkezett városunkba, hozván magával Nyiregyházáról, a derék szomszéd városból **125** mondd száz huszonöt előfizetést, mint egy heti gyüjtésének eredményét. Sajnáljuk, hogy szavunkat adtuk e tulszerény egyénnek, hogy nevét közölni nem fogjuk, pedig megérdemlené, hogy a nemes ügy melletti lelkesedése a nyilvánosság terén elismerésre találjon. Éljen a derék s lelkes gyüjtő, éljenek a jó nyiregyházi szomszédok, s higyjék el, hogy adandó alkalommal Debreczen sem fog hátrább maradni nálok, bármely ott kezdeményezett szent és nemes ügy szivélyes pártolásában.

* **A „Figyelmező“** X-ik és XI-ik füzete megjelent, mint mindig, gazdag tartalommal. Nevezetesebb czikkei: „Néhány szó a debreczeni tantervhez“ Balogh Ferencztől; a vallástanitás alapelveiről, Kovács Lajostól; a tárczában adatok a gróf Batthyányi, gr. Nádasdy, b. Bánfy s a Szécsi családokról.

* **Egy hadházi zugprókátor**, Tolnai nevü, bizonyos peres ügyben a biróság előtt tegnap magát illetlenül viselvén, a főbiró által lezáratott.

* **Azon panoráma**, és boncztani gyüjtemény, mely a váradutczán van felállitva, igen nagy látogatásnak örvend, még késő este is egész társaságok látogatják. A két gyüjtemény egészen el van különitve egymástól, s mindenik elég csinosan van berendezve, s megérdemli a megtekintést. Érdekes a látogatókra azon nyeremény, melyben mindenki részesül, s ezek közt a 30 kr. belépti dij mellett 3—5 frt értéküek is vannak. E látványosság még 10 napig marad itt, s holnapután uj felállitás leend.

* **Felkérettünk kinyilatkoztatni**, hogy azon J. J. név, mely egy mult számunkban a papbérszedő ellen beküldött ujdonságban van, nem Jéney István alkapitányra vonatkozik.

* **alottak estéje** holnap este leend, s miután a kath. temetőben igen nagy szokott a tolongás lenni, a rend fenntartására rendőrileg gondoskodva van. Jeney István alkapitány van a főfelügyelettel megbizva.

* **Három nem égy.** Ez mathematikai megdönthetlen igazság, s bár a mathematikával mint szaktudománynyal a népből igen kevesen foglalkoznak, X. uram, becsületes csizmadia mester mégis teljes tudatával birt a czimben emlitett mathematikai tételnek, a mint azt a következő történetke bizonyitja. X. uram házfelügyelő K. K. tanár házában, s K. K. felszólitja, hogy miután ő vagy két hétre távozik, legyen szives, adja ki a házában levő szobát 8 frtért, ellakhatik abban 4 diák is, tavaj is annyi lakott. A mint K. K. pár hét multán haza érkezik, a „kiadó szobát“ még mindig a kapu felett látja lógni, s csodálkozik, hogy a föiskolához oly közel levő lakásnak gazdája nem akadt. „Hogy vagyunk a szobával? Hát nem keresték? kérdé X. uramat. „Keresték biz azt, egyszer két diák, mászor meg három, igérték is 8 frtot, de hogy azt mondtam nekik, hogy 4-en jöjjenek, mert 8 frtért csak 4-nek lehet kiadni, visszajöttek se többet.“ K. K. barátunk vakarta füle tövét, s azóta kiadta 2 diáknak a szobát, de X. uram most sem érti, hogy miben hibázott, mikor már az szent, hogy három nem négy.

* **Hiba kiigazitás.** Tegnapi számunk ujdonsági rovatába a tördelésnél egy igen boszantó hiba csuszott be, nevezetesen a lap hátsó felén az első hasábon felül levő nyolcz sor hibásan van a jogász segélyzőegyletről szóló ujdonság közé törve, s az mind a nyolcz sor, az országos gazdasági egylet czimü ujdonság után, mint ahhoz tartozó olvasandó. Annyival bosszantóbb ránk nézve a hiba, mert azt a revisióban észrevettük, s annak kijavitását jeleztük, a revisió után azonban már nem jön a lap több javitás alá.

A szerkesztőség.

Időjárásunk épen halottak napjára való; ugy látszik az ég is könyezi éjjel nappal a meghaltakat; tegnapeste óta kevés szünettel folytonosan esik az eső, s majdnem feneketlen sárban járunk.

Délutáni posta.

† Gyászhir Mosonyi Mihály, a magyar zenemüvészet tevékeny fia meghalt, tegnap d. u. 5 órakor 56 éves korában. Béke poraira!

— Brüssel, okt. 31. Toursi hirek jelentik: Metz kapitulátiója látszólag nem ha ott leverőleg a toursi delegált kormányra, s ez a hatalmak képviselői előtt kijelentette, hogy Francziaország ennek daczára is a végsőig fogja folytatni a háborut.

— Berlin, okt. 31 A semleges hatalmak közbenjáró javaslatai eddig kizáróan a constituante egybehivásának kérdésére szoritkoztak. Páris bombázása ismét elhalasztatik, mert ugy vélik, miszerint az élelmiszerhiány rövid időn elkerülhetlenné teszi a feladást. — Thiers 29-kén Versaillesbe értekezett Bismarckkal, hir szerint azon kérdést intézte ehez, nem lenne-e hajlandó a Párisba való bevonulásról lemondva, 20 napi fegyverszünetet kötni s négy Párisba vivő vasuti vonalat a francziák rendelkezésére bocsátani, ha Mont-Valerien a poroszoknak átengedtetik. A franczia kormány viszont kötelezi magát, hogy a rögtön egybehivandó constituante elé 2 milliard frank hadi kárpótlás megadását és egy franczia határvidék átengedését fogja ajánlani. Bismarck állitólag kilátásba helyezte a király beleegyezését, ha a területátengedési záradék határozottabb formába öntetik, s ajánlotta Thiersnek, hogy előbb a párisi kormány beegyezését eszközölje ki. Thiers visszatért párisba.

Olvasóinkhoz!
Lapunk bezártáig tavirataink nem érkeztek meg. Szerk.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Boda János
férfi és női ruha-raktára
Debreczenben.

Van szerencsém tisztelettel tudatni, miszerint azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a **legelső gyárakból kikerült kelmékkel** és azokból készitett **minden időszakra való magyar és franczia szabásu**

férfi ruhákkal

ugymint: **utazó bundák, férfi szürök, tisza-deák szürök, országgyülési** és **Kinizsi gubák**, nemkülönben **attilák, huszár bekecsek, téli asztregan** és **persianer sapkák**; — továbbá:

női ruhákkal,

ugymint: **női bundák, köpenyegek, zubbonyok, pongyolkák, bujbelik, nyakbavaló boárok és kézre való muffok**, szóval mindentéle férfi és női ruhaneműkkel raktáramat dusan fölszereltem, hogy igy a t. cz. közönség igényeinek teljesen megfelelő s a **legujabb divatszerinti kész öltönyökkel** készséggel szolgálhatok a lehető **legjutányosabb árak mellett**; — ugyszinte **megrendeléseket** is **gyorsan** teljesithetek.

Tisztelettel
BODA JÁNOS.

430 1—2

Raktáram: Debreczenben, főpiacz 2135. sz. „Teleky“-hez czimzett saját házamban.

A nagyérdemü közönséghez!

Miután tisztelettel alólirott a városi **„a nagyerdői“** bérletet átvettem, a t. cz. közönséget e tényről azon ohajjal sietek értesiteni hogy pártfogásával oly mérvben szerencséltessen, mint a mennyire kényelméről gondoskodva leend.

Főigyekezetem oda írányult hogy oly fogadóst szerezzek, ki a közönség minden igényeinek meg fog felelni, és ez igyekezetem kitünő sikert eredményezett.

Addig mig **azon nagymérvü ujitások és készületek**, melyek általam megkezdettek, hogy az erdőt látogatókra nézve s akinmulatást minél élvezetesebbé és kényelmesebbé tegyem, teljesen be lesznek fejezve: **a fürdő-rend és ár ugyanaz marad, mi az eddigi.** Az omnibus, mely mint eddig a „Bika“ vendéglő előtt álland egyelőre d. e. 8 és 10 d. u. 3 órakor fog **pontosan indulni.**

429. 2—3.

Áron Miksa.

Kiadó bolt.

H. Nánáson Nagy Sándor tulajdenos részéről tudomásra hozatik: miszerint a piaczon lévő elég tágas pinczével és lakó szobákkal ellátott boltja több évre haszonbérbe kiadó.

A bérleni szándékozók fentirt tulajdonosnál jelentkezhetnek. 431 1—3

Pályázat.

Az üresedésbe jött H. Hadházi községi kertészi állomásra ezennel pályázat nyittatik.

Évi járulék 150 a. é. frt. kényelmes lakás, két öl tüzi fa, és három hóld faiskola helyiségnek a fáktól ment helyein saját szügségletre zöldséggeli használata.

Kötelessége ezen kertésznek a nemesitett gyümölcsfáknak minél nagyobb mérvben előállitása — melyből tiz százalékot huz — és a gyümölcsfa nemesitésben az iskolai növendékek oktatása. —

Kellően felszerelt folyamodványok folyó 1870-ik év nov. hó 25-ik napjáig Hadház város közönségéhez adandok be.— Kelt H. Hadházon 1870. okt. hó 28-án

H. Hadház város
tanácsa és községe.

428. 2—3.

Árverési hirdetés.

A néh. Vágó András örökösei tulajdonát tevő debreczeni széchényi (német) utczai 1763. sz. a. ház és külső földje, a tulajdonos nagykoru örökösök által, a f. évi november hó **10-dik** napján d. e. 10 órakor a nagykoru örökösök által nyilvános árverés vagy egyesség folytán a legtöbbet igérőnek örökáron eladatik, mely árverés és eladás felől a venni szándékozók, azon megjegyzéssel értesittetnek, hogy bánatpénzül 3000 frt készpénzzel jelenjenek meg. — Ugyanazon napon **d. u. 2 órakor** hasonlóul árverés vagy egyesség utján örök áron eladatnak a néhai Vágó András örökösei tulajdonát tevő ***Ebesi 3½ nyilas tanyaföld és tóczós kerti szöllő, a mellette levö luczernással*** együtt, ezen fekvőségek árverése is az örökösöknek fent megnevezett számu házuknál fog megtartatni.

Az örökösök megbizásából:
Kovács Dániel,
ügyvéd.

416 2—3

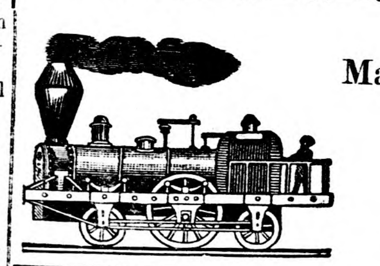

Magyar királyi szab. tiszavidéki vasut.

MENETREND,

1870. ápril 5-dikétől kezdve további rendelésig.

I. Bécs és Pestről Kassa felé.

	ó. p.		ó. p.		ó. p.	
Bécs indul.	8 —	este.	7 30	reggel.		
Pest	6 43	reggel	5 18	este.		
Czegléd	9 34	„	8 —	„		
Szolnok	10 37	„	6 8	éjjel.		
P.-Ladány	1 33	délután	12 21	„		
Debreczen	3 5	„	2 30	reggel.		
Nyiregyh.	4 33	„	4 24	„		
Tokaj	5 31	„	5 50	„		
Miskolcz	7 24	este.	8 20	délel.	2 45	délut.
Kassa érk.	9 56	„	12 33	délután	5 36	„

IV. Kassáról Pest és Bécs felé.

	ó. p.		ó. p.		ó. p.	
Kassa ind.	5 21	regg.	10 15	délel.	3 28	délut.
Miskolcz	7 55	„	2 55	délut.	7 19	este érk.
Tokaj	9 37	„	5 27	este.		
Nyir. gyh.	10 39	„	7 8	„		
Debreczen	12 19	délut.	9 54	éjjel.		
P.-Ladány	1 57	„	11 57	„		
Szolnok	4 39	„	4 16	regg.		
Czegléd érk.	5 33	„	5 35	„		
Pest „	8 40	este.	8 40	„		
Bécs „	6 18	regg.	6 42	este.		

II. Bécs és Pestről Arad felé.

		ó. p.		ó. p.	
Bécs	indulás	8 —	este.	7 30	regg.
Pest	„	6 30	reggel.	5 18	este.
Czegléd	„	9 24	„	8 10	„
Szolnok	„	10 15	délel.	9 47	éjjel
Mező-Tur	„	11 29	„	11 40	„
Csaba	„	1 9	dulut.	2 36	„
Arad	érkezés	2 52	„	5 11	regg

V. Aradról Pest és Bécs felé.

		ó. p.		ó. p.	
Arad	indulás	12 26	délut.	8 47	este.
Csaba	„	2 7	„	11 23	éjjel.
Mező-Tur	„	3 43	„	2 15	„
Szolnok	„	5 —	„	4 31	regg.
Czegléd	érkezés	5 48	este.	5 50	„
Pest	„	8 40	„	8 40	„
Bécs	„	6 18	reggel.	6 42	este.

III. Bécs és Pestről N.-Várad felé.

Bécs	indul.	8 ó. — p.	este.	7 ó. 30 p.	regg.
Pest	„	6 „ 34 „	regg.	5 „ 18 „	este.
Czegléd	„	9 „ 39 „	„	8 „ — „	„
P.-Ladány	„	2 „ 7 „	délut.	12 „ 40 „	éjjel.
B.-Ujfalu	„	3 „ 7 „	„	2 „ 17 „	regg.
N.-Várad	érkez.	4 „ 15 „	„	4 „ 8 „	„

VI. N.-Váradról Pest és Bécs felé.

N.-Várad	indul.	11 ó. — p.	délel.	8 ó. 12 p.	este.
B.-Ujfalu	„	12 „ — „	„	9 „ 50 „	éjjel.
P.-Ladány	érkez.	12 „ 55 „	délut.	11 „ 15 „	„
Czegléd	„	5 „ 33 „	„	5 „ 35 „	regg.
Pest	„	8 „ 40 „	este.	8 „ 40 „	„
Bécs	„	6 „ 18 „	regg.	6 „ 42 „	este.

A közállomásokróli indulás ideje: a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva

Pálya-csatlakozások:

I. Aradon: a) A Czeglédről reg. 5 óra 11 perczkor megérkező vonat a Károlyfehérvárra regg. 6 ó. 21 -kor indulóvonathoz. *b)* A Károlyfehérvárról d. e. 11 ó. 50 p.-kor megérkező vonat a Czeglédre d. u. 12 ó. 26 p.-kor induló vonathoz.

II. Püspök-Ladányban: a) A Czeglédről d. u. 1 ó. 8 p. és Kassáról 1 ó. 32 p.-kor megérk. vonatok a N.-Váradra d. u. 2 ó. 7 p.-kor ind. vonathoz. *b)* A Czeglédről éjj. 11 ó. 57 p. és Kassáról 11 ó. 31 p.-kor megérkező vonatok a N.-Vára dra 12 ó. 40 p.-kor éjj. ind. vonathoz. *c)* A N.-Váradról d. u. 12 ó. 45 p.-kor megérk. vonat a d. u. Kassára 1 ó. 33 p. és Czeglédre 1 ó. 57 p.-kor ind. vonatokhoz. *d)* A N.-Váradról éjj. 11 ó. 15 p.-kor megérk. v. az éjjs Czeglédre 11 ó. 57 p. és Kassára 12 ó. 21 p.-kor induló vonatokhoz.

III. Miskolczon: a) A Czeglédről d. u. 7 ó. 4 p. és Kassáról 7 ó. 19 p.-kor megérk. vonatok a Pest és Hatvanra 8 ó -kor ind. vonathoz. *b)* A Kassáról r. 7 ó. 35 p. és Czeglédről 7 ó. 45 p.-kor megérk. vonatok Hatvan é, Pestre r. 8 ó. 15 -kor ind. vonathoz. *c)* A Pest és Hatvanról r. 7 ó. 25 p.-kor megérk. vonat a Czeglédre 7 ó. 55 p. Kassára 8 ó. 20 p.-kor regg. induló vonatokhoz. *d)* A Pest és Hatvanról d. u. 2 ó.-kor megérk. vonat a Kassára 2 ó. 45 p. és Czeglédre 2 ó. 55 p.-kor elinduló vonatokhoz csatlakoznak.

AZ IGAZGATÓSÁG.

Debreczen 1870, Nyomatja Telegdi Lajos betüivel Szőllősy Mihály.